

ONCE IN A LIFETIME

Av: K. Eriksson dec -08

I morse när jag åkte ned till jobbet såg jag ett dammsugarmunstycke med tillhörande dammsugar-rör ligga mitt på vägen. Det är inte ofta man ser den synen - mitt på länsväg 276. "Detta är once in a lifetime!", tänkte jag för mig själv. Synen av dammsugar-munstycket fick mig att fundera lite på andra "once-in-a-lifetime"-ögonblick...

Jag var *extremt* sen till jobbet. Jag manar på mina hundar att skynda sig över vägen (inte ovannämnda 276:an, utan gatan vid utkanten av industriområdet). Nu upptäcker jag något som gör att jag bestämmer mig för att helt enkelt strunta i att jag har mycket bråttom eftersom jag vet att detta kommer jag antagligen aldrig mer få se...

En man går mitt på vägen - mitt i den tidiga morgon-trafiken. Han knappar på en gigantisk pryl som han håller framför sig med båda händerna. Prylen kan liknas med en megastor-fjärrkontroll.

Framför honom - alltså mitt på vägen - åker en segelbåt som står ovanpå en kärra - helt för sig självt. Jag förstår genast sambandet mellan mannen med den gigantiska fjärrkontrollen och den allena segelbåts-kärran.

Alla bilar blir tvungna att köa bakom mannen som ju går sakta mitt på vägen. Vid t-korsningen svänger båt-kärran till vänster. Bilarna i mötande körfält stannar och släpper över segelbåt-ekipaget. Mannen knappar lugnt men bestämt på fjärrkontrollen som den vore till en radiostyrd bil på väg ut mot tävlingsbanan. Sakta sakta går mannen med segelbåten bort i fjärran... Jag och hundarna fortsätter nu vårt skyndande mot jobbet.

Någon månad tidigare fick följande händelse mig att stanna upp på samma plats som ovan - och bara glo med öppen mun:

De håller på att restaurera järnvägsbron över kanalen. Arbetsmaterialet (eller vad jag nu ska kalla det för) till bro-arbetet förvaras på parkeringsplatsen där jag ställer bilen medan jag jobbar. När jag kör in till parkeringen noterar jag en traktor vid materialupplaget.

När hundarna och jag går över vägen - ser jag denna traktor körandes på vägen - med en "bro-balk" på truck-gafflarna! Balken (av solitt armeringsjärn eller liknande) är cirka en meter hög och djup - och nästan lika lång som vägen är bred!!! Den ser mycket TUNG och FRUKTANSVÄRD OTYMPPLIG ut!

Hur i all världen traktor-föraren lyckats få upp denna l-å-n-g-a (och tunga) balk precis på mitten fattar inte jag. Och så snabbt. Den långa balken *måste* ju komma i balans - annars glider den ju av gafflarna. (Eller finns det typ hål i balken där gafflarna sticks in?)

Traktor-föraren håller balken högt upp i luften ovanför själva traktorn. Den kör sakta, men ändå förvånansvärt fort bort mot bron. Traktorn vagnar fram och tillbaka sidledes. Varför? För att vägen är ojämn eller för den tunga långa balkens vikt gentemot tyngdlagen. Alla bilar stannar upp. Även traktorn stannar upp något, väjer för en lyktstolpe - balken är ju som sagt *lång*. Föraren måttar - och kör förbi.

En el-ledning hänger lite provisoriskt över vägen..Traktor-föraren måttar återigen, så att inte balken trasslar in sig.

Bilar i mötande körfält tvekar - törs man verkligen köra *under* balken! De kör icke! De står likt paralyserade kvar. Däremot så fortsätter traktorföraren att köra. Balken svajar över biltaken.

Lite längre bort är ett fart-gupp. Jag väntar, och iakttar sedan hur traktorn svajande kör över guppet.

"Nä, nu välter den snart!", tänker jag. I korsningen direkt efter fartguppet så är vägen mycket ojämn, eftersom de asfalterar om filerna provisoriskt allt efter jobbets gång. Traktorn fortsätter bestämt framåt. Vaggandes i sidled svänger den sedan med denna, i mitt tycke, *livsfarliga* last till höger mot järnvägsbron. Morgonens föreställning är över!

Tja, once in a liftetime...